

K³ – kerékpáros kalandtúra

2008. július 11-13. között, első alkalommal került megrendezésre a K³, mely egy új, hagyományteremtésre törekvő kerékpáros rendezvény. Röviden összefoglalva a K³ egy tájékozódási és stratégiai, csapat-túraversenly. A hangsúly azonban nem a versenyzésen, hanem, amint az a nevéből is kiderült, a Kalandon van!

Ennyit a hivatalos szövegezésről, ugyanis az idei K³-at a csapatunk inkább bulinak, mint kihívásnak fogta fel. Ennek ellenére sikerült megszereznünk a második helyezést. De ne szaladjunk ennyire előre, jöjjön előbb egy laza, kedvcsináló beszámoló.

Péntek késő délután 7-kor még javában vasaltuk fel István barátommal a csapatmezre a frissen nyomott, halálfejes Rotburg (Pilisvörösvár) All Stars emblémákat, hiszen az egyen pólóért a kiírás szerint plusz pontok jártak. Aztán bringákat és cuccokat fel, kocsiba be, ablakot le, kettesbe be, nagykirály a hangerő, és irány a pomázi Bázis, a Sashegyi Sándor Általános iskola tornaterme. Itt ismerős tornacipő szag és 30 lelkes sporttárs fogadott. Csapatunk harmadik tagja, Tomi is ott volt már. A fal mellett pihenő biciklikből első ránézésre meg lehetett állapítani, hogy a nevezők java része fiatal titán, aki talán inkább gyalogtúrákon villog, és a kerékpáros túrázást csak kiegészítő sportágként üzi. Specialized ösztelős bringáink így kissé kilógtak a sorból.

Este 9-kor, nevezés, közös beszélgetés és némi sör elfogyasztása után megkezdődött az eligazítás, ami családi hangulatban telt. Mindenki finoman méregette a másikat, latolgatta az esélyeket. Mivel bulira fogtuk a dolgot, ezek után megnéztük ez egyik helyi kocsmában - további védőital és csülökpörkölt elfogyasztása mellett- a Magyar-Szlovén vizilabda meccset. Éjfél is elmúlt már, mire a tornatermi szivacsokon nyugovóra hajtottuk a fejünket.

Reggel fél hatkor csörgött az óra. Büntető időpont, de aki túlélő túrára jön, az ne nyávgonjon. Hidegzuhany, pumpálás, gyors lánc olajzás, és már kaptuk is a 60 ellenőrzőpontot tartalmazó itinert. Meg volt adva előre, hogy melyik Pilis-Visegrád hegység térképre van szükség. A pontok a térképen lévő koordinátarendszer alapján voltak beazonosíthatók. Egy mező viszonylag nagy területet ölelt fel, így azon belül egyesével kellett kibogarászni a konkrét helyeket. Mindegyik ponthoz tartozott egy kérdés is az ellenőrzőlapon, amivel bizonyítani tudtuk, hogy tényleg jártunk az adott helyen – „Hány deszkából áll a vadászház nagykapuja?” volt az egyik. A hely megközelíthetőségétől függően ezek a pontok 10 és 50 közötti pontszámmal gyarapíthatták a csapatot. Voltak őrzött helyek is, ahol extra feladatokért extra pontok jártak.

Bejelölgettük az ellenőrzőpontokat a térképen. Egy szép kerek, kb. 200 km-es kör jött ki, uszkve 4000 m szinttel. Mivel először vettünk részt ilyen versenyen, nem volt igazi stratégiánk, izomból próbáltuk megoldani a problémát, aminek az lett az eredménye, hogy az első két állomás meg sem találtuk, úgy eltévedtünk a sebességünkhöz mérten viszonylag ritkán felfestett turistajelzések „segítségével”. Hiába, ez nem gyalogtúra. Más terv kell. Ez komolyabb kihívás, mint gondoltuk. Kicsit visszavettünk hát a tempóból, és azokra a helyekre koncentráltunk, amiket korábbi túráinkról már ismertünk. Így dél körül, Szentendre,- Pap rét, és 8 pont érintésével, vegyes terepen, elsőként a csapatok közül elértük a legtávolabbi, visegrádi őrzött pontot.

Iszonyat meleg volt, ezért a szellemi feladványok abszolválása után Dömösön megálltunk ebédelni. Latolgattuk, hogyan is menjünk tovább. Végül a mellett döntöttünk, hogy Pilis-tető - Kevély-nyereg tengelyen folytatjuk az utat. Innen főleg terepen, erdőben vezetett az út, aminek nagyon örültünk, hisz montenbájkosok vagyunk, vagy mi. Az árnyas részeken is 30 fok fölötti volt a hőmérséklet, amit nehezen viseltünk. Meg kell említenem azt a párost, ami egy lányból és egy fiúból állt. Úgy saccoltuk, hogy a lány kb. délig fogja bírni. Nagyot tévedtünk. Mindenhová –kivéve Visegrádot, mert más utat választottak- előbb értek oda, mint mi, értékes bónusz feladványokat halászva el az orrunk elől. Az egyik ponton még segítettek is megtalálni a kérdésre a választ. Respekt és tisztelet nekik. Ez úton is köszönjük a baráti hozzáállást.

4-5 pont és a Két-Bükkfa-Nyereg érintésével –ahol csapatunk egyik tagja a meleg miatt kénytelen volt feladni a versenyt- elértük a következő őrzött pontot, ahol a kedvenc feladatunkat, kéz és láb használata nélküli krumplicsésztergetést kellett végrehajtanunk. Vicces volt. Kiforrott csípőtechnikával 30 méterre sikerült elgurítanunk a burgonyát. Innen leereszkedtünk Pilisszentkeresztre, majd a hátsó murvás úton megközelítettük a Nagy-Kevélyt. Sietnünk kellett, hiszen a kevély-nyeregben található ellenőrzőpont 7-kor zárt, és már majdnem 6 óra volt ekkor. Tekertünk, mint az örültek, és 6:55-kor ott álltunk a lerombolt menedékháznál. Gyorsan megoldottuk az ördöglakat kinyitását, sőt még szemetet is szedtünk (plusz pont járt érte a célban), és az elrejtett bónusz pontokat is megtaláltuk. Ezután lezúdtunk az egri várhoz, a betervezett utolsó ponthoz, majd magunkhoz és a nap fáradalmihoz képest komoly tempóban visszavágtattunk Pomázra. A 14 órás szintidőből 13:55 percet kihasználtunk.

Itt két kiesett csapat és a már említett fiú-lány páros és persze a stáb pihentette megfáradt szervezetét. A következő 5 percben az összes csapat visszaért. Ki elégedetten, ki kissé megtörve, de mindenkin látszott, megtette, ami tőle tellett. Némi életmentő gulyáslé és egyéb, nagy mennyiségű folyadék elfogyasztása után következett a feladatlapok közös kiértékelése, majd az eredményhirdetés (ahol volt némi pont elszámolás-kavarás). Csapatunk, a Rotburg All Stars 100.9 km, 2272 szint megtételével (9:57 perc tiszta menetidővel), 19 pont érintésével a második helyet csípte el – nekünk nagy meglepetésre. Az első természetesen a profi fiú-lány páros lett, akik 120 km-t és 2500 szintet gurultak.

Levezetésként a versenytársakkal és a szervezőkkel közösen beültünk egy helyi krimóba, és megbeszéltük a nap történéseit. Mindenki megosztotta a másikkal a saját tapasztalatait, élményeit. Újra éjfélt követően térünk nyugovóra a tornaterembe. Másnap reggelivel ébresztettek a szervezők, majd mindenki összeszedte a cuccait, és elindult hazafelé.

Nagyon örülünk, hogy részt vettünk ezen a – reméljük - hagyományteremtő túrán, ami bármelyik csapatépítő tréninget simán kenterbe verte. Bringás szemmel is nagyon élvezetes volt a verseny, és erőnléti és szellemileg is igénybe vette a brigádot. Köszönjük a szervezőknek a lelkes előkészítő munkát, ígérjük, jövőre is ott leszünk az eseményen, ami természetesen egy teljesen más tájegységen lesz megrendezve.

Rotburg All Stars tagok:
Martos Tamás
Nagy István
Bíró Zsolt

Pozitívumok:

- Lelkes szervezés
- Kellemes szállás
- Ár/teljesítményben verhetetlen (3000 Ft/ fő a versenyért, a két éjszakáért + a szombat esti gulyásért + a vasárnap reggeli zsíros kenyérért + az ajándék pólóért)
- Izgalmas, változatos pontok és kérdések
- Kerékpáros szemmel is kemény kihívás
- Erős csapatszellem építés
- A versenytársak mind jó arcok

Negatívumok:

- A WC és zuhanyzó hagyott némi kívánnivalókat maga után
- Kis fejtelenség az eredményhirdetésnél

Jótanácsok résztvevőknek:

- Jó térképet és tájolókat hozzatok magatokkal
- Érdemes átgondolni a stratégiát indulás előtt, és menet közben, ha kell, változtatni azt a terep függvényében
- Bringák sokat kapnak, készítsétek fel őket alaposan
- Közel azonos erőnlétű bringásoknak érdemes egy csapatban indulni
- Ételt-italt bőségesen vigyetek magatokkal, mert ha elkap a versenyhő, úgy sem fogtok megállni a településeken
- A 14 órás szintidő nagyon rövid tud ám lenni
- Érdemes ésszel menni, néha többet számít, mint a kemény csapatás

Adios Amigos

Zsolti, a Béka

A túra honlapja: www.k3-vdo.hu